

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΤΣΑΓΑΝΗΣ

ΔΕΚΑ ΕΝΝΙΑ ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ
ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΛΙΓΝΟ

I

Είδα στην καθε σου ματια
ετσι παραξενο δρομολογιο
αστραπης.

II

Θα σκορπιστω στο καθε φως
και θα πω στ ασπρο αλογο
να σε γυρευει στη βροχη.

III

Παρε ενα καλοκαιρι,
να σου σκουπιζει τα χερια.

IV

Ακινητο νερο.
πανω το προσωπο
με την αγωνια.

V

Ο ελαιωνας...
γυναικες μαυροφορες,
(προ μοιρολοι)
βουβοι κορμοι με τα καρφια,
χρονος και στεφανι με
κοφτερες,
γυρνά το αδειο σου προσωπο
στο χωμα.

VI

Βρεχει στην αυλη. Να!
Το προσωπο σου, το νερο.

VII

Χαραζω τη σκεψη σου
στον αερα.
Εν τω μεταξυ τα συννεφα
πεφτουν.

VIII

Η ματια μου κατεβαινει
αυτοραγιζοντας.

IX

Ειναι οι μερες του λογου σου
και της δικης μου σιωπης.

X

Παιζεις χωμα και βροχη.

XI

Αν εισαι η γη
στο προσωπο σου τα
κυκλαμινα.

XII

Είδα τον καλο τον ερωτα,
να λειει παραμυθια στους
κορμους.

XIII

Είσαι αναμεσα στα κλαρια
ο καημος με τα βαθια ματια,
και τις τριχιες που σε τυλιγουν
κατω απ αυτον τον ουρανο.
που να σε παω;

XIV

Ακροκεραμο
ακροβροχο.

Η

σταγονα ετοιμη.
Να πεσει.

XV

Μ αναλαφρα βηματα
στη λιγνη τελετη,
πανω,
στο βρεγμενο χωμα,
μαζι με τη βροχη
με το σπυργιτι.

XVI

Στις ραγες της βροχης
ενα λιγνο σωμα
χαμογελαει.

22 Νοεμβρη 83

XVII

Το χερι στα μαλλια.
Μονα τους νερο κι ανασα,
φιλη του φεγγαριου.

XVIII

Η βροχη κι η βροχη
η νυχτα κι η νυχτα,
ο πηγαιμος κι ο ερχομος,
το αυτο και τ αλλο,
ο λυγμος κι ο λυγμος.

XIX

Εμενα να μ αφησεις τελευταιο
Με το λαδι στα ματια,
και τα κυματα.

Στο Σ. Α. Σ.

Σωκρατη,
παθαινεις ποιηση
κατα πλακας.